

Przeznaczenie wynosi:

we Lwowie:
 miesięcznie 2 korony; — za dwa
 tygodnie dostawę do domu dopłaca się
 60 halerczy;
 na prowincji:
 a jednorazową z dostawą
 prasylika 30 K — h 36 K — h
 miesięcznie . 7 . 50 . 9 . — .
 miesięcznie . 2 . 50 . 3 . — .
 w Niemczech miesięcznie 3 M. 50 fen.
 w innych krajach miesięcznie 4 Fr.

Wydanie poranne.

Dziennik Polski

wychodzi 2 razy dziennie.

Ogłoszenia:

Za jeden wiersz petitowy albo jego
 miejsce 20 halerczy.
 Za jeden wiersz petitowy w rubryce
 Nadesłane 40 halerczy.
 Drobne ogłoszenia po 3 halercze za
 słowo. Najmniejsze ogłoszenie
 30 halerczy.
 Doniesienia o ślubach, zaręczynach
 i inne prywatne komunikaty po
 Kronice za jeden wiersz petitowy
 60 halerczy.

Numer pojedynczy:

	we Lwowie	na prowincji
poranny	3 halercze	5 halerczy
wieczorny	8 halerczy	10 halerczy

„Dziennik Polski” — Lwów,
 plac Marjański 1. 7.
 Telefon Nr. 171.

Właściciele i redaktorowie: Dr. K. Ostaszewski-Barański i Mieczysław Schmitt.

Rada państwa.

(Tel. „Dzienn. Pol.”)

Posiedzenie Izby poselskiej.

Posel Fiedler zabrawszy wczoraj głos w dyskusji nad swoim wnioskiem naglącym o ustawie o stowarzyszeniach gospodarczych i zarobkowych

podniósł, że rolnicze i przemysłowa słowarzy-
 zzenia w przeważnej części otrzymują paparcie
 z fundusów publicznych, dlatego wskazana jest za-
 prowadzenie obowiązkowej ogólnej rewizji. Za
 nagłośnią w traktowaniu tej sprawy przema-
 wiają wypadki ostatnich lat, mianowicie wielka
 defraudacja w Laenderbanku i nieszczęsne wy-
 padki w kasie zaliczkowej im. św. Wacława.
 Wypadki te wywołały nadto wielką niufaość
 w szerokich warstwach ludności. Zadaniem u-
 stawodawczej władzy jest zaradzić temu. Przez
 prędkie uchwalenie przedłożenia, nad którym
 toczą się obrady, może się do cel ten osiągnąć.

Mowca omawia następnie przebieg runu w
 czeskiej Kasie oszczędności w Pradze i zauważa,
 że wobec ataków rozmaitych dzienników zmu-
 szony jest publicznie imieniem swego stronnictwa
 kwestję tę omówić. Powody runu w cze-
 skiej Kasie oszczędności leżą przede wszystkim
 w zaniżeniu ogółu, które wzmogło się
 wskutek doniesienia, że czeska Kasa oszczędno-
 będąca w posiadaniu 82 milionów w rentach
 państwowych, poniesie znaczną stratę przez kon-
 wersję rent, a do tego przylączyły się narodo-
 wościowe i prawne powody. Nie jest prawdą
 jakoby czeska ludność była uprzedzona do kasy,
 której użyteczność dla niej jest ogólnie uznana.

Czeska Kasa oszczędności — powiada Fie-
 dler — jest prosto polityczną organizacją
 wojenną (protesty u Niemców) i w różnych
 okolicznościach starała się przeszkadzać intere-
 som czeskiej narodowości. Mowca przytacza na
 to przykłady. (Przerywania ze strony Niemców;
 przychodzi do ostrej wymiany słów między Cze-
 chami a Niemcami). Podczas gdy Niemcy w
 swoim programie zmiarają do całkowitego roz-
 działu politycznego Niemców od Czechów, nie
 chcą rozdziału czeskiego grosza. Omawia w
 końcu podstawy czeskiej Kasy oszczędności.
 Krytykuje administrację Kasy.

Dalsi mówcy głos zabierający, zajmowali
 się wyłącznie kwestją Kasy oszczędności w
 Pradze.

P. Dyk (Młodoczech) wskazywał, że Kasa
 ma charakter instytucji wyłącznie niemieckiej
 i że używa funduszy na cele agisacyjne nie-
 mieckie.

Wyrażenie to wywołało długotrwały hałas
 i głośnie protesty na lawach niemieckich.

Mówcy czescy nacgól domagali się reorga-
 nizacji Kasy, protestując przeciw twierdzeniu,
 jakoby czeskie stronnictwo narodowe (Młodo-
 czesi) i prasa tego stronnictwa rozpowszechnia-
 ła fałszywe pogłoski o Kasie. Mowy zaś nie-
 mieccy, szczególnie p. Urban (niem. post.)
 dowodził, że administracja Kasy jest bez zarzu-
 tu. Podkopywanie tej Kasy przez Czechów ze
 względów narodowościowych może się stać
 wogóle groźnym dla stosunków kredytowych mo-
 narchji. Kasa stoi na podstawach silnych i nie
 da się obalić.

P. Pergelt twierdził, że gniew Czechów
 przeciw praskiej Kasie oszczędności pochodzi
 stąd, iż chcieli pieniędzy tej instytucji użyć do

ratowania Kasy zaliczkowej im. św. Wacława,
 zachwianej z powodu defraudacji. Mowca pro-
 testuje przeciw zarzutowi, jakoby pieniądze uży-
 wano w Kasie na cele niemieckie agisacyjne i
 zapowiedział, że Niemcy w żaden sposób nie
 wydadzą jej na łup Czechów, którzyby radzi
 potworzyć w niej synekury dla swoich benja-
 miników narodowych. Niemcy niczego bardziej
 nie pragną jak zaprowadzenia spokoju tak w
 Czechach, jak w całym państwie, ale nie pre-
 dzej się to śmie, aż się położą koniec „etapo-
 wej polityce” Czechów.

W dyskusji generalnej przemawiali jeszcze
 pp. Formanek (niem.), Tschan (wsszechn.),
 Fressel (czes. rad.), Hermanński (niem.
 str. lud) i sprawozdawca p. Licht (niem.
 post.), poczem dyskusja przerwano.

Odpowiedzi na interpelacje.

Na końcu posiedzenia prezydent gabinetu
 dr. Koerber odpowiadał na szereg interpe-
 lacji, między innymi na interpelację Vu-
 kowicza (Chorw) w sprawie zakazu koncertu
 na korzyść Macedończyków. Mowca podniósł,
 że policja wydała ten rozkaz po dotłdnej roz-
 wadze ze względu na stosunki dyplomatyczne
 w kwestji macedońskiej, około której uzegulo-
 wania czynnie zabiega także monarchja austro-
 węgierska tak, że należy unikać wszystkiego
 co mogłoby dać pozor stronnictwo.

Na interpelację p. Mazzorany (Włoch),
 który żądał, aby dodatki aktywne urzędników,
 nauczycieli i slug państwowych wliczyć do
 pensji, minister oświadczył, że obrachowania w
 tym względzie już są ukończone i niebawem
 ogłoszone będą stowarzyszeniem urzędniczym
 podstawy do wypracowania planu do podnie-
 sienia pensji w drodze sacropomocy.

Z powodu interpelacji w sprawie praskiej
 Kasy oszczędności p. prezydent gabinetu wy-
 raził się z uznaniem o tej instytucji i jej gospo-
 darce i powołał się na swoje w tej sprawie
 oświadczenie w izbie panów. Run jednak trwa
 dalej, a winno tu zaniepokojenie właścicieli
 wkładek, którzy dali wiarę nowym niepokoja-
 cym pogłoskom bezpodstawnym. Kto te pogłoski
 rozpowszechnił, wykaże energiczne śledztwo,
 wytoczona przez rząd. Praska Kasa oszczędności
 jednak stoi niewzruszenie, a organizacja jej jest
 dobra.

Na interpelację wreszcie p. Schückera (niem.
 post), dr. Körber oświadczył, że rząd względem
 czeskiej Kasy im. św. Wacława, spełnił tylko
 swój obowiązek, starając się przez jej ratowanie
 ochronić przed stratami posiadaczy wkładek,
 szczególnie zaś szerokie koła rolnicze. Ponieważ
 czeski Bank krajowy oświadczył gotowość ob-
 jęcia sanacji, względnie likwidacji instytucji na
 własny rachunek i własnymi środkami, przeto
 rząd pożyczł Bankowi 3 miliony na procent.
 Nie jest to jednak żądoo subwencja ani ryzy-
 kowanie funduszy państwowych, gdyż jedynie
 Bank krajowy za ową kwotę odpowiada.

W końcu dr. Koerber odpowiedział na in-
 terpelację Krempe i tow. w sprawie zatargu
 o własność gruntu pomiędzy pewną gminą w
 Galicji, a ks. Lubomirskim.

Minister skarbu dr. Boehm-Bawerk od-
 powiedział między innymi na interpelację hr.
 Terlago w sprawie poszkodowania osób, obo-
 wiązanych do składania kaucyj, przez konwersję
 rent. Minister zaznaczył, że zmniejszenie do-
 chodu posiadaczy skoncentrowanych papierów
 będzie niewielkie.

Co do kaucyj wojskowych rozporządzo-
 mo, aby nie trzeba było uzupełniać braków, po-

wstałych wskutek konwersji w dochodach z pa-
 pierów od kancj. Inne osoby, które złożyły
 kaucję, również nie będą potrzebywały uzupeł-
 niać braków. Przeprowadzenie więc konwersji
 dokona się bez szkody publicznej. Zakłady po-
 średniczące zobowiązały się nie nakładać na
 posiadaczy obligacji żadnych nadzwyczajnych
 łąk.

Interpelacje.

Między wniesionemi wczoraj interpelacjami
 znajdują się interpelacja p. Pantouczka,
 Kaftana i tow. do prezesa gabinetu w sprawie
 sanacji Kasy zaliczkowej im. św. Wacława w
 Pradze.

Interpelacja p. Udrzala i tow. do pre-
 zydenta ministrów jako kierownika spraw we-
 wnętrzych i sprawiedliwości w sprawie wiado-
 ści, rozpowszechnionych za granicą o austriackiej
 ustawie o kontyngencie cukru. Wskutek tych
 pogłosek magdeburscy i hamburscy kupecy eks-
 port austriackiego cukru już od najbliższej kam-
 panii traktować będą jako mniej wartościowy
 i kupować go będą z tem zastrzeżeniem, że
 austriaccy sprzedawcy pokrywać mają ewentu-
 alne do retorsyjne.

Austriacki przemysł cukrowy poniesie stąd
 znaczne straty, a to wywołać może zastój na
 austriackim targu cukrowym. Ustawa uchwal-
 ona w austriackim parlamencie ani brzmieniem,
 ani duchem nie sprzeciwia się konwencji bru-
 kselskiej. Jest więc rzeczą kompetentnych czyn-
 ników sprostować jak najprędzej owe pogłoski.
 Interpelanci zapytują w końcu prezydenta mi-
 nistrów, co zamierza uczynić, by zapobiedz de-
 precjacji austriackiej rodzimej produkcji cukru.

P. Ellenbogen i tow. wnieśli interpela-
 cję do ministra handlu w sprawie wydania za-
 rządzeń ochronnych przy budowlach i zamiano-
 wania kontrolorów z łona robotników, jako
 przybocznej rady inspektoratu przemysłowego.

Koniec posiedzenia o godz. 1/4 na 6.
 Porządek dzienny wtorkowego posiedzenia
 izby jest następujący:

1. wybory uzupełniające do komisji,
2. pierwsze czytanie budżetu,
3. pierwsze czytanie ugody,
4. sprawozdanie komisji dla nietykalności
 poselskiej.

Program pras izby.

(Telegram własny „Dzienn. polskiego”).

Wiedeń. Nie ulega już wątpliwości,
 że Czesi uwolnią z pod obstrukcji budżet
 i ustawę o ugodzie węgierskiej. Rząd obstawał
 przy tem, aby pierwsze miejsce przyznano ugo-
 dzie austro-węgierskiej. Zważywszy jednak, że
 socjaliści i Wsszechniemcy domagali się pier-
 wszego miejsca dla budżetu, rząd nie upierał
 się przy swym projekcie, bo przez upór sprawa
 mogłaby się była powikłać i wywrócić wnioski ob-
 strukcyjne z tej strony. Zdaje się więc, że we
 wtorek, jeśli nie zajdą żadne komplikacje, roz-
 pocznie się pierwsze czytanie budżetu, co zaj-
 mie czas zapewne włącznie do piątku, w na-
 stępnym zaś tygodniu znów w przypuszczeniu,
 że nie zajdą żadne niespodziewane komplikacje,
 rozpocznie się pierwsze czytanie ugody.

Przypuszczają, że do dyskusji nad ugodą
 zapisze się około 50 mówców. Nie wszyscy będą
 przemawiali, tak, że w izbie dyskusja zakończy
 się wkrótce i rozpocznie się praca w komisjach.
 Podczas tego, chociaż izba nie będzie odroczo-
 na, to plenarne posiedzenia nie będą się albo weale
 odbywały, albo bardzo rzadko, aby komisjom

pozostawić wolny czas do pracy. Bardzo być może, że w tym czasie, jeśli komisja prawnicza ukończy swój referat, ustawa prasowa mogłaby być ukończoną przed świętami. Tak przyrzekają przynajmniej członkowie komisji prawniczej, których hr. Dzeduszycki sprost na posiedzenie na środę.

Zjazd stronnictwa ludowego.

(Tel. „Dzienn. Polsk.“).

Rzeszów. Wczoraj przy udziale około 200 uczestników odbywała tutaj narady w sali „Sokola“ rzeszowskiego rada naczelna polskiego stronnictwa ludowego. Przybyli delegaci z 38 powiatów. Obrady zagal i przewodniczył im prezes Rewakowicz. Imieniem akademickiej młodzieży przemówił akademik Niemiec, imieniem zaś ludowców rękodzielników p. Szafranski.

Dr. Mikołajski przedstawił działalność stronnictwa, a w dyskusji, jaka się nad tą sprawą rozwinęła, przemawiali: poseł Stapiński, radny m. Tarnowa Smalec i dr. Świeżawski. Uchwalono jednogłośnie wydziałowi wykonawczemu rady nadzorczej absolutorjum, po czym nastąpiły sprawozdania z czynności posłów sejmowych i do rady państwa. Mianowicie przemawiali posłowie: Stapiński, Olszewski i Bojko.

Nad sprawozdaniami ich przeprowadzono dyskusję, po której uchwalono jednogłośnie rezolucję, w której rada naczelna stronnictwa ludowego przyjmuje z zadowoleniem i uznaniem sprawozdanie pp. Bojki i Olszewskiego o działalności wszystkich posłów ludowców w radzie państwa i zgodnie z ich przedstawieniem rzeczy uznaje, że i nadal posłowie polskiego stronnictwa ludowego mają pozostawać po za Kolem polskiem, nie zachodzi też bynajmniej potrzeba zwolnienia kongresu w celu ratyfikacji stosunku posłów ludowców do Kola polskiego, gdyż nie powstały wcale tego rodzaju okoliczności polityczne, któreby nakazywały zmianę taktyki względem Kola.

Następnie uchwalono te jednogłośnie zaufanie posłom sejmowym. Z kolei zebrani przystąpili do narad nad programem stronnictwa. Część o celach i zasadach referował redaktor „Kurjera lwowskiego“ p. Bolesław Wyslouch, szczegółowe postulaty programu wyluszczył zaś dr. Mikołajski.

Po przerwie przeprowadzono dyskusję szczegółową nad programem i program z niezważnymi zmianami przyjęto. Powzięto też uchwałę w sprawie udziału stronnictwa w Wiecu narodowym, w sprawie wyborów do R d powiatowych, w sprawie emigracji i w kilkunastu sprawach emigracyjnych.

Wrzenie na Bałkanach.

(Tel. „Dziennika pol.“)

Wiedeń. (Tel. wł.) Z Sofji donoszą do „Zeit.“ że dwór tamtejszy otrzymał bardzo niepokojące wiadomości z Macedonii. Turcja zamierza z całą stanowczością wystąpić przeciw rewolucyjnej organizacji Macedończyków i liczy na pewno, że mocarstwa nie będą jej w tym przeszkadzały. Reprezentanta Bułgarii w Wiedniu dra Pomianowa powołano telegraficznie do Sofji.

Stambuł. Wielki wezyr wyraził wczoraj jeszcze raz z polecenia Porty austro-węgierskiemu ambasadorowi Galice i rosyjskiemu Zinowiewowi podziękowanie za projekty reform i zaprosił ich na audjencję do sultana po seamluku.

Paryż. Na wczorajszym posiedzeniu gabinetu minister spraw zagranicznych Delcassé odczytał telegram francuskiego ambasadora w Stambule, z doniesieniem, że Porta przyjęła bez zmian program reform dla Macedonii.

Sofja. Pogłoski o zamordowaniu rosyjskiego konsula w Mitrowicy są zupełnie bezpodstawne.

DEPESZE

telegraficzne i telefoniczne.

Z Laenderbanku.

Wiedeń. Rada administracyjna Laenderbanku zatwierdziła bilans za rok 1902. Do-

chód brutto wynosił 12 086 091 koron. Po potrąceniu wydatków, podatków, odpisów i strat z powodu defraudacji, pozostał czysty dochód w kwocie 4 355 882 koron. Ubytek przez defraudację w kwocie 6,300.000 koron został całkiem odpisany. Na podstawie rachunków rada nadzorcza postanowiła walnemu zgromadzeniu w dniu 21 marca zaproponować wypłatę 5 procent dywidendy, tj. 20 koron od akcji, na fundusz pensyjny przeznaczyć 100 000 kor., a na rok przyszły przenieść 255 882 kor.

Austr. Zakład kredytowy ziemski.

Wiedeń. Rada nadzorcza austriackiego Związku kredytowego ziemskiego przyjęła bilans za rok 1902 postanawiając zaproponować walnemu zgromadzeniu, aby z ozolnej kwoty zysku 7 964 161, przeznaczyć 4 596.000 na dywidendę po 40 franków od akcji, 2,450 000 do funduszu rezerwowego, a 257.050 przenieść na rok następny.

Konwersja renty.

Wiedeń. „N. fr. Presse“ pisząc o wyniku konwersji renty wspólnej, zaznacza, że do wypłaty w gotówce przedstawiono dawnej renty na kwotę 2,300.000 koron, z czego około 600 000 przypada na Anglję, 600 do 800 tysięcy na Austro-Węgry, a reszta na Francję i Niemcy.

Pogłoska o chorobie Ojca św.

Wiedeń. (Tel. wł.) Z Berlina, jak co miesiąca prawie, nadeszły tu niepokojące wiadomości o stanie zdrowia papieża. „Berliner Tageblatt“ donosi nawet rzekomo dokładne szczegóły o obłonej chorobie Ojca św. Tymczasem pogłoski te są bezpodstawne, gdyż bezpośrednio z Rzymu nadeszła tu wiadomość, że papież przyjmował wczoraj na audjencjiało dyplomatyczne i rozmawiał żywo z dyplomataami.

Rzym. Agencja Stefaniego donosi, że pogłoski o rzekomym zasłabnięciu papieża są pozabawione podstawy.

Dyplomaci u papieża.

Rzym. Papież przyjmował wczoraj ciał dyplomatyczne. Ambasador portugalski wypowiedzi i życzenia, a papież za nie serdecznie podziękował. Następnie dyplomaci udali się do kard R mpollii.

We wtorek kardynał Rampolla daje obiad na cześć nadzwyczajnych poselstw.

Ambasador francuski i poseł brazylijski nie wzięli udziału w wczorajszym przyjęciu, lecz będą wkrótce przez papieża osobno przyjęci.

Buch antyklerykalny we Francji.

Brest. Onegdaj odbyły się tu wielkie demonstracje antyklerykalne. Tłum złożony z około 3000 robotników urządził przed szkołą i kościołem demonstrację, śpiewał rewolucyjne pieśni i wybił wszystkie szyby. Następnie demonstranci przeciągali ulicami, wykrzykując obelgi przeciw duchowieństwu.

Z sejmu węgierskiego.

Budapeszt. Na wczorajszym posiedzeniu sejmku węgierskiego prowadzono w dalszym ciągu dyskusję nad przedłożeniami wojskowymi. Miedzy innymi przemawiał p. Benitzky, któremu po skończonej mowie urządzono owację z powodu, że od 18 lat, przez jak e należy już do sejmu, wczoraj wygłosił... pierwszą mowę. Jest to więc trochę spóźniona „mowa dziewicza“. P. K vats imieniem str. ludowego zapowiedział, że opozycja dopiero rozpoczęła obstrukcję przeciw przedłożeniom wojskowym i że przeciw nim cały kraj podniesie.

Z parlamentu francuskiego.

Paryż. Senat prowadził wczoraj dalej dyskusję nad sprawą dwuletnią służby wojskowej. Wyrażono żądanie, aby rząd przy drugim czytaniu przedłożył opinię w tej sprawie najwyższej rady wojskowej. Przedłożenie przyjęto w 1 czytaniu 236 głosami przeciw 33

Z parlamentu rumuńskiego.

Bukareszt. Zwyczajną sesję parlamentu, która dzś miała się zakończyć, przedłużono do 14 marca.

Starszy prezydent w Poznaniu.

Berlin. Starszym prezydentem w Poznaniu mianowany dr. Baldow.

Powstanie w Chinach.

Pekin. Biuro Reutersa donosi, że według urzędowego raportu, powstanie w Kwangsi rozszerza się i doszło już do granic Hunanu. Wicekról

Hunan wysłał wojsko celem zapobieżenia dalszemu szerzeniu się niepokojów. 500 powstańców zaskoczonych przez te wojska, zginęło, broń ich i zapasy dostały się w ręce wojska rządowego.

Choroba min. Feyervarego.

Budapeszt. (Tel. wł.) Do „Wiener Allg. Ztg.“ donoszą z Budapesztu, że choroba ministra honwedów Feyervarego budzi wielkie obawy.

Rosja a Francja.

Petersburg. Dziennik „Nowosti“ powątpiewa, czy mianowanie Bomparta, francuskim ambasadorem, spełni nadzieje co do układu handlowego pomiędzy Francją a Rosją, wobec dzisiejszego usposobienia w Paryżu. Dziennik podnosi, że sytuacja pogorszyła bardzo propozycję ministra skarbu francuskiego, aby obłożył naftę rosyjską cłem 1 2¹ fr. Chodzi tu przede wszystkim o zasadę i jeżeli Francja tak traktuje jeden z najważniejszych artykułów eksportowych Rosji, to ta musi się chwycić podobnych środków. Stosunki więc ekonomiczne obu krajów, nie poprawią się w ten sposób, a to musi też oddziaływać na stosunki polityczne. Na to bowiem, aby stosunki polityczne były dobre, nie wystarczy sam sojusz polityczny. Jest nadzieja jednak, że parlament odrzuci propozycję min. Rouviere, gdyż cło na naftę rosyjską jest tem bardziej nieodpowiednie, że wystąpiono z niem w chwili, kiedy się toczą obrady traktatowe pomiędzy Rosją a Niemcami. Francja więc powinna wyzyskać tę chwilę i przez poprawienie swych stosunków z Rosją uzyskać przewagę.

Kronika polityczna.

— Posady poborców miejskich w Paryżu są prawdziwym miejscem spoczynku dla ludzi dobrze zasłużonych około prywatnej korzyści członków rządu. „Verité Française“ zwraca uwagę, że podczas gdy p. Combes ogłasza w dzienniku urzędowym wszystkie mianowania, nawet te, których ogłaszać nie ma prawa, np. biskupów i księży-proboszczów, mianowania na posady podatkowe w Paryżu nigdy nie bywają ogłaszane. Rząd nie pragnie kontroli w tym kierunku i ma do tego słuszne powody. Jak bowiem wykazuje ten sam dziennik, zamianowano ostatnimi czasy jedenastu pupilów urzędnikami podatkowymi w Paryżu, przy czem najmniejsza pensja wynosiła tylko 23 725 fr., największa 43 000. Wśród protegowanych znajduje się także zięć ministra skarbu Rouviere, Vignon, który został poborcą podatkowym w 7 dywizji 8 okręgu paryskiego, awansując od razu z 7000 franków pensji na 37 777... i to właśnie w wydziale administracji państwa, kierowanym przez swego teścia. „Verité Française“ wyraża najwyższe zdziwienie, że żadne ze stronnictw antyrządowych nie poruszy w izbie tej sprawy.

Jubileusz papieski.

Komitet rady miejskiej, zajmujący się urządzeniem uroczystego obchodu jubileuszu papieskiego, zwrócił się do prezydium miasta, czyby nie było wskazane, aby w dniu jubileuszowym grano z wieży ratuszowej co godzinie hejnały na wzór Krakowa. Prezydent odniósł się w tej sprawie do dyrektora teatru miejskiego i ta przeznaczyła do tego dwa artystów z orkiestry, którzy już takie hejnały grali. Hejnał tedy będzie w dniu jubileuszowym grany co godzinę od godziny 8 mej rano do 12 tej w po-ldnie na szczycie wieży ratusza na wszystkie strony miasta.

Zarząd Tow. „Równość“ wzywa członków swoich do jak najliczniejszego zebrania się w niedzielę dnia 1 marca o godzinie 8¹/₂, rano na rogu ulicy Ruskiej i Rynku, celem udania się do ratusza, aby wziąć udział w uroczystym obchodzie jubileuszu Ojca św.

Komitet jubileuszowy, zarządzający imieniem reprezentacji miasta obchód jubileuszu Ojca św., odbył wczoraj wieczorem ostatnie posiedzenie. Ułożono ostateczny program pochodu i zabezpieczono środki ku utrzymaniu spokoju, odpowiadającego podniosłości dnia uroczystego. Ze względu na szczupłość miejsca w kościele archikatedralnym i O. Bernardynów, komitet prosi najuprzejmiej, by publi-

żność nie tłoczyła się i sama po obywatelsku zechciała czuwać nad spokojem i dbać o spokój jak największy.

Powaga uroczystości wymaga, by stolica naszego kraju z nabożeństwem, z pietyzmem święciła ćwierćwiekową rocznicę pentyfikatu Ojca św., a wszystkie siły wyteżyła w tym kierunku, by spokój ani na chwilę zamącony nie został.

Zwracamy uwagę na to, że w tym uroczystym dniu przy obydwóch kościołach, jakoteż przy pochodzie z katedry do OO. Bernardynów, policja nie będzie asystowała w roli stróża spokoju i bezpieczeństwa publicznego, czujność bowiem w tym kierunku wykonywać będzie honorowa straż obywatelska. Dlatego komitet gorąco prosi, by publiczność raczyła sama wspierać trudne zadanie straży obywatelskiej i w poczuciu czci dla świątobliwego Jubilata, zechciała ze wszystkich sił przyczynić się do tego, by poważy, uroczysty nastrój uroczystości, niczem nie został zamącony.

Wydział centralny Tow. wzajemnej pomocy rękodzielników i przemysłowców „Rodzina”, uchwalił wziąć udział przez swą delegację w uroczystościach jubileuszowych i uprasza członków, aby zechcieli z odznakami przybyć jutro rano przed godziną 9 do ratusza i wzięli udział w pochodzie.

KRONIKA.

Djarjusz lwowski.

Sobota 28 lutego.

Powszechnie wykłady uniwersyteckie: W zakładzie fizycznym uniwersytetu (ul Długa 8) od godziny 6 wieczorem. doc. polit. dr. L. Brunner: „Teorie i pojęcia chemji” (z doświadczeniami). — W sali rat szowej od godziny 7½ — 8½ wieczorem, prof. dr. K. Wojciechowski i p. J. Tenner: „Poezja pośta wieku oświecenia”. Wykłady ilustrowane wygłoszeniem utworów.

Teatr miejski: „Wolny strzelec”, opera. Początek o godzinie 7 wieczorem.

Filharmonja lwowska: Koncert filharmoniczny. Początek o godzinie 7½ wieczorem.

Teatr ludowy: „Zręczy Rózi”, czyli „Strejk u Kruada”, komedja. Początek o godzinie 7 wieczorem.

SKŁADAJMY NA CIESZYN!

Kalendarz Sobota (28): Romana opata. — Chwałiboga (15): Onysya. Wschód słońca o godzinie 6 minut 53. Zmrok o godzinie 8 minut 25.

Stan powietrza: Godzina 6 rano: Ciepłota — 5° R. Pogoda.

Wiadomości osobiste. Minister a praw zagranicznych, hr. Goluchowski, przybędzie dziś do Lwowa i zamieszka w swym pałacu przy ul. Mickiewicza. Minister zabawi we Lwowie dwa, lub trzy dni, celem załatwienia rozmaitych spraw majątkowych, potem powróci do Wiednia.

Ks. arcybiskup Weber, powrócił z Czerniowice do Lwowa.

Sprawa rzekomego przesilenia namiestnikowskiego zajmuje się korespondent wiedeński warszawskiej „Gaz Handl”. Zapewnia on „na podstawie zupełnie wiarogodnych i źródłowych informacji, że w pogłosce o ustąpieniu hr. Pinińskiego, nie ma ani ślądła prawdy”. Natomiast przyznaje, iż istnieje pewien ferment zwracający się przeciw osobie obecnego namiestnika ściśle na tle różnic politycznych zapatrywań.

Ze sfer adwokackich. Na listę adwokacką wpisani zostali: dr. Zygmunt Piotrowski w Krakowie i Hersz Beber w Tarnowie.

W kościele OO. Jesuitów skradziono wczoraj Józefie Brechlibek z kieszeni pulares z kwotą 36 kor. i złotym kolczykiem.

W lokalu kasy oszczędności zgubiła wczoraj Zofia Manner, buchalterka w handlu Kapralika, kwotę 100 kor.

Dwie kartki loteryjne na dzisiejsze wiedeńskie ciągnięcie z numerami 83, 21, 3, 80, 24, i 65, 46, 29, 32, 17 skradziono wczoraj po południu a kieszeni sukni na ulicy Kazimierzowskiej Marii Winnickiej, żonie konduktora kolejowego.

— Samobójstwo. We czwartek rano zestrzelił się ze swej służbowej strzelby leśny Michoń,

pełniący służbę w lasach miejskich w Holostku. Rozpaczliwą bronią wtrąciła mu do rąk śloność do wódki. W nietrzeźwym stanie, który jako zbyt częsty groził mu utratą posady, strzelił do siebie i zabił się na miejscu. Pozostawił żonę i kilkoro drobnych dzieci.

Na gimnazjum oleszyńskie. Rada miejska w Podgórzu przeznaczyła na gimnazjum oleszyńskie 300 koron.

Poparzenie wskutek eksplozji denaturowanego spirytusu. Z Brodów donoszą: Służąca tu tejszego dzierżawcy propinacji, Freudenheima, wskutek eksplozji spirytusu denaturowanego, doznała silnego poparzenia. Detonacja była tak potężna że wszystkie szyby u okien pomieszczenia parterowego, zostały potrzaskane i drzwi zamkniętych za klucz szaf, rozwarły się. Przyczyna eksplozji dotąd nie wyjaśniona. Najprawdopodobniej powstała przez dolewanie spirytusu do palącego się jeszcze. Ilość już razy wynikały przez podobną nieostrożność katastrofy, a ludzie nie chcą się mieć na baczności. Z głupotą, niestety! naprótno walczą i bogowie.

Pożar. Tarnów. (Tel. pryw.) Wola radłowska w płomieniach. Dotychczas spaliło się 11 budynków.

Obywatelstwo honorowe. Podgórze. (Tel. pryw.) Rada miejska Podgórza nadała namiestnikowi hr. Pinińskiemu honorowe obywatelstwo, w dowód wdzięczności za życzliwe popieranie rozwoju miasta.

Katastrofa budowlana. Wiedeń (Tel. w). Przed trzema dniami, jak już wam donosiłem, zawalił się tu nowy dom przy ul. Liechtensteina a gruzy jego zasypały dwóch robotników. Rozpoczęto natychmiast rozkopywanie gruzów, ale dotychczas robotników tych jeszcze nie odkopano. Wskutek tego panuje wśród publiczności wielkie niezadowolenie, nikt nie może bowiem zrozumieć, dlaczego usunięcie kupy gruzów ma trwać tak długo. Niezadowolenie to powiększyła jeszcze wiadomość, że to tak powolne usuwanie gruzów odbywa się ze względu na przedsiębiorcę budowlanego, który każe je bardzo ostrożnie rozkopywać, aby nie zawaliła się reszta ścian. Oburzenie publiczności zaś doszło do szczytu, gdy niektóre dzienniki wyraziły przypuszczenie, w tym wypadku nieprawdopodobne, że robotnicy ci schroniwszy się do jednej z bocznych piwnic, żyją jeszcze.

Wiedeń. (Tel. w) Wczoraj o godzinie 10 wieczorem nadeszła wiadomość, że odkopano już z pod gruzów jednego robotnika żywego.

Eksplozja w Burgu. Wiedeń. (Tel.) Jak „N. Fr. Presse” donosi, nastąpiła wczoraj w Burgu eksplozja starego prochu, w sklepieniu piwnicznym Burgu koło Josefsplatzu. Dwaj murarze odnieśli obrażenia, jeden ciężkie, drugi lekkie. Według dochodzeń, znajdowało się w piwnicy 5 paczek prochu kartaczowego, które prawdopodobnie należały do amunicyj dla znajdujących się swego czasu w Burgu dwóch armst. Worki, w których proch leżał, były zbutwiałe, tak, że proch się rozsypał. Jeden z robotników miał ligroinową lampkę, która spowodowała wybuch.

Burza. Londyn. (Tel.) Silna burza wyrządziła ubiegłej nocy ogromne szkody w Londynie i okolicy. Telegraficzne połączenie Londynu z północną Anglią zostało przerwane. Wiele okrętów rozbiło się.

Katastrofa na morzu. Brest. (Tel.) Ubiegłej nocy rozbił się okręt „Hercaph” koło wyspy Sein. Dotychczas znaleziono 7 trupów. Sądzą, że cała załoga zatonała.

Run w Pradze. Praga (Tel. w) Mimo zapewnień namiestnika, że w czeskiej Kasie oszczędności jest wszystko w porządku, run nie ustaje, lecz wzrasta się cagle. Wczoraj wyjęto przeszło 2 miliony koron. Także niektóre czeskie Towarzystwa zaliczkowe wycofują swe wkładki. Dotychczas wycofano już wkładek na przeszło 15 milionów. Ogólna suma wkładek wynosi około 200 milionów koron. Dzienniki niemieckie uderzają gwałtownie na Czechów, zarzucając im, że rozmyslnie wywołali run w celu zachwiania niemieckiej instytucji. Uderzyć musi atoli każdego ten fakt, że dzienniki niemieckie nazywają bezczelnym żądaniem pism czeskich, aby w Kasie przeprowadzono rewizję i przekonano się, czy w rzeczywistości wszystko jest w porządku. W istocie zaś tylko taka rewizja Kasy mogłaby usunąć zaniepokojenie. Dotąd aresztowano sześć osób za rozsiewanie niepokojących wieści.

Praga. (Tel.) Wczoraj natłok przed praską Kasą oszczędności znowu się zwiększył. Jeszcze przed godziną 9 rano, zebrało się przed gmachem Kasy około 1200 osób. Silny oddział policji utrzy-

mywał porządek. Do godziny 1 w południe podjęło swe wkładki 1376 osób na kwotę 2,500.000 koron.

Praga. (Tel.) „Prager Abendblatt” zaprzecza pogłosce na temat braku nadzoru nad praską Kasą oszczędności i stwierdza, że ona, jak inne tego rodzaju Kasy, poddana była kontroli, którą spełniano ściśle w interesie składających pieniądze.

Strasznej zemsty dokonano w szwajcarskiej miejscowości Ropraz (w kantonie Waadt). Przed kilku dniami pochowano zmarłą młodą dziewczynę, Różę Gillierównę, córkę radcy kantonalnego i urzędnika cywilnego w Ropraz, Gilliérona. W dwa dni po pogrzebie znaleziono grób zbezczeszczonej, trumnę otwartą, a zwłoki dziewczęcia strasznie zmasakrowane. Głowa zmarłej odnaleziona została w przyległym stawie. Podejrzenie o spełnienie tej zbrodni padło na dwóch bari, Henryka i Ludwika Cailletów z Vuichérens, których uwięziono i przewieziono do zamku Oron Rodzice Cailletów zmarli oboje w więzieniu, w którym, jako zasądzeni za rabunek, odsiedzieć mieli po pięć, względnie sześć lat. Przewodniczącym ławy przysięgłych, która wówczas wydała werdykt zasądający, był ojciec ofiary znieważonej po śmierci w Ropraz. Bracia Cailletowie poprzysęgli mu zemstę, przypisując mu winę zasądzenia rodziców.

Zatruty papieros. Niejaki Himmelfarb, kupiec handlujący farbami, powracał z Warszawy, gdzie bawił w interesach handlowych. W powrotnej do Odessy drodze, poznał się z jednym z towarzyszy podróży, elegancko odzianym młodzieńcem. W drodze nowy znajomy poprosił H. o rozmieszenie mu 50 rb. Przy zmianie H. wy dostał grubo nabity pugłares. Młody człowiek zamierzał wysiąść w Brześciu litewskim. Przybywszy do Brześcia, oznajmił jednak, że otrzymał depezę, skutkiem której musi jechać w dalszą drogę do Mikołajewa. Wsiadłszy do waganu, poczęli obaj rozmawiać. Młody człowiek oznajmił, że nazywa się Emanuel Lewi i że pracuje w łódzkiej firmie Krawetz, jako główny buchalter. W Kowlu wypadło obydwom towarzysiom przesiąść się do nowego pociągu. L. zaproponował Iprzechadkę. Chodząc po peronie, zapalili papierosy, którymi, poczęstował L. Za ledwie H. wypalił ofiarowanego mu przez L. papierosa, zrobiło mu się słabo. Co się dalej z nim stało i w jaki sposób znalazł się w wagonie, nie mógł H. sobie przypomnieć. Kiedy ocknął się L. nie było już w wagonie. Wrak z nim zginął złoty zegarek wartości 120 rb. z pugłaresem z 640 rb. gotówka i weksłami na 3.400 rb. W jakiś czas H. otrzymał nadesłane mu pocztą przez złodzieja weksle.

Wszelkie poszukiwania rzekomego buchaltera Lewego nie doprowadziły na razie do żadnego skutku, dopiero w tych dniach H. otrzymał zawiadomienie, że warszawska policja, pochwyciła złodzieja kolejowego, którego rysopis zgadza się z rysopisem podanym przez H.

Les carnets du Roi.

W uzupełnieniu poprzedniej notatki, podajemy jeszcze kilka ustępów ze wzmiankowanej książki:

„Nie pisz nigdy — radzi rzekomo król Leopold swemu bratankowi i następcy, — nie pisz tam bardziej, że mógłbyś pisać dobrze i rozumnie. Lud belgijski nie znosi tych, którzy myśl głęboką piórem mu podają. Nie czytaj ani książek, ani gazet — jedne i drugie są w ogromnie przeważającej części kiepskie. Nie bierz na twój dwór literatów i artystów, ci ludzie zdradzają, bo nie umieją milczeć — a zdradzają, gdy na twym chlebie utyli. Podziwiał wszystkich artystów, malarzy i muzyków — ażeby nie obudzać zawiści. Rzeźbiarze przychodzą tylko w interesie swych prac, które chcieliby ustawiać wszędzie, a szczególnie na placach i w parkach. Pieniądz tem więcej cczą, im częściej czują jego brak”. Tu kreśli król kilka duchowych sylwetek artystów, literatów, a dalej polityków, członków akademij, uczonych, fi ozofów, karykaturzystów, dziennikarzy, finansistów etc.

W następie „O konieczności kłamstwa” pisze: „Zamordowałem więcej mrzurnów, (mowa tu o Congo) jak najwięcej handlarze niewolnikami, — a mówiono o mnie, że jestem „cywilizatorem”. Stworzyłem nową, odpowiadającą dzisiejszym stosunkom formę niewolnictwa — a zowią mnie „oswobodzicielem”. Lud przeklina, lub potępia tych, którzy mnie pomagali, a błogosławi memu imieniu”.

W rozdziale poświęconym miłości, znajduje się bardzo drastyczny ustęp, odnoszący się do procesu londyńskiej „Pall Mall Gazette”, która, jak wiadomo, oskarżyła w swoim czasie króla Leopolda, o zbytnią poufalskość ze zbyt młodem dziewczątkami. Interesującą uwagę spotykamy o sporcie samochodowym:

„Mój „chauffeur”, Mercelle, był stanowczo najlepszym moim nauczycielem w nabyciu zimnej krwi. Ten całkiem zwykły człowiek prowadził mnie przez niebezpieczeństwa, które wybornie omijać potrafił. Nie jeden raz widziałem śmierć o dwa kroki przed sobą, a Mercelle zawsze jej się wymknął zwykłym instynktem zwierzęcym. Pomagała mu machinalna szybkość. Tak i ty musisz nauczyć się błyskawicznie myśleć i mechanicznie obliczać wszystkie możliwe ewentualności. Automobile są szkołą jak manowcem ominąć przeszkodę — są one doskonałym wzorem, jak się powinno rządzić... konstytucyjnie!”

„Książę — mówi autor — nie powinien być człowiekiem. Książęta odepchną i takiego Orthę — a mieszczaństwo pogardzi nim i wydrwi go.”

Tacy zostają tylko — bohaterami skandalu, a ich nazwiska czytują się obok słynnych bandytów, ozustów i osławionych „sonteneurs’ów”.

„Czyś widział mę placcącego? Twój brat rodzony padł ofiarą historycznych dam z arystokratycznego świata. Padł w jednym z domów wielkiego nazwiska ofiarą obrażonego małżonka. Dumna rodzina wysłała tego człowieka do Afryki, gdzie zginął samobójczą śmiercią — jak mu łazano!

A druga moja córka... Nie zdrząła przed skandalem i żyje. Żyje szalona — a przecież jasno myśląca, żyje w schronieniu dla chorych. Moje córki nie umiały żyć z księżką dumą!

Dział ekonomiczny.

Wiedeń 27 lutego. Zamknięcie giełdy o godz. 2 m. 30. Akcje austr. Zakładu kredyt. 685.—, Akcje węg. Zakł. kred. 740 50, Akcje Anglobanku 376.—, Akcje Unionbanku 589.—, Akcje Laenderbanku 412.—, Akcje Bankw. 481.—, Akcje Bodencredit 950.—, Akcje gwi. Banku hipotecznego 540.—, Akcje kolei państw. 690 25, Akcje kolei połudn. 51 50, Akcje tranzyt. lit. a) —.—, lit. b) —.—, Akcje kolei Elbthal 450.—, Akcje kolei północnej —.—, Akcje kolei Czerniowieckiej —.—, Akcje Szyn. 389 50, Akcje Rima Muranji 485.—, Akcje pragmatyczne Towarzystwa żelaznego 1640.—, Akcje fabryki brzo —.—, Akcje tureckie tytośowe 344 50, Oblig. węg. indus. 99 40, Renta niemiecka 100 80, 400

renta korona 101.—, Węgierska renta koron. 99 50, 56 l. listy Tow. kred. ziemsk. 98.—, 4 proc. listy Banku kraj. 99.—, 4 i pół proc. listy Banku kraj. 103.—, 4 proc. listy Banku hipot. 98 15, 4 i pół proc. listy Banku hipot. 101 70, 5 proc. listy Banku hipot. 111.—, 6 proc. Gal. oblig. prop. 99 80, 4 proc. Gal. pożycz. kraj. z 1893 r. 99 82, 4 proc. pożyczka m. Lwowa 87 35, Losy tureckie 119 75, Marki 117 05, Ruble 253.—

Wiedeń 27 lutego. Kurs giełdy: i. giełdowej.

Losy 4% procentowe: Austr. zakł. kr. z obli. p. z r. 1880 3 proc. —.—; Austr. zakł. kr. z obli. p. z r. 1889 3 proc. 268.—; Tow. zegl. na Danaj 100 zł. m. k. 4 proc. 264.—; Uregulow. Danaj 1761 100 zł. 3 proc. 280.—; Węg. Banku hip. po 100 zł. 4 proc. 260.—; Pożyczka serbska prem. po 100 fr. 3 proc. 88.—; Tureckie prem. kolej. po 100 fr. 119 75. 5) bezprocentowe: Budapeszteńskie (Banica) 6 zł. 19 90; Zakł. kredy. dla h. i p. po 100 zł. 432.—; Clary 40 zł. m. k. 175.—; Pożyczka na bankruka 20 zł. 85.—; Lwowa m. Krakowa 20 zł. 73.—; Pożyczka m. Lublany 41 zł. 73.—; Ofen 40 zł. 180.—; Paissy 40 zł. m. k. 179.—; Czerw. krzyż austrij. tow. 10 m. 55 25; Czerw. krzyż węg. tow. 6 zł. 38.—; Losy fund. ces. Rudolfa 10 zł. 74.—; Salca 40 zł. m. 232.—; Pożyczka galicyjska 20 zł. 74.—; Pożyczka St. Genois 40 zł. m. k. 260.—; Losy komunalne m. Wiednia z 1874 roku 443.—

Wiedeń 27 lutego. (Giełda towarowa). Cukier surowy od k. 22 50 do —.—, Tendencja stała. Nafta galicyjska od k. 27.— do 29.—, Tendencja niezmienną. Spirytus od k. 39 20 do —.—, Tendencja bez zmiany.

Berlin 27 lutego. Przy zamknięciu największej giełdy: Kredyty 216 60, Staatsbahn 148 40, Disconto Comandit 195 10, Berlińskie Tow. handl. 159 30, Laura 217 10, Bochumery 187 25, Kolej połud. wschodnio-pruska —.—, Ruble za gr. 100 216 30, Kolej warszaw. wiedeń. 187 75, Kolej żelazna Śródmiejska 91 25, Kolej Meridionalna 138.—, Losy tureckie 132 50, Renta włoska —.—, „Karpener” kopalnie węgla 173 90, Kolej Mariazarg-Mławka —.—, Konsolidacja 362.—, Losy bondy 15 20, Kolej Henry 107 75, Niemiecki bank handlowy 119 25, Kanada Profered 135 10; Akcje żeglugi hamburskiej 105 50; Warszawa krótkie (Kurz Warschau) 216 05.

Frankfurt 27 lutego. Austr. kwe. 216 80; Kolej państw. —.—; Laura —.—; Renta 195 25; Alpiny —.—

Paryż 27 lutego. 3% renta 99 85; węg. 30 55.

Berlin 27 lutego. Austr. banknot 85 40, spirytus —.—

Drobne Ogłoszenia

za 6 halarek ze zlewa. Najmniejsza ogłoszenia 35 gr.

Rutynowana nauczycielka (działa lekcyj) fortissimo usłowna melode po 4 złr. miesięcznie. Wiadomość: ulica Kurkowa 4, parter na lewo.

Bona Niemka i freiblanka Polka są zaraz do umieszczenia Biuro Zagórskiej Lwów, Chorążczyzna 7. 110

Giers complets de langue française Bielska Gawronka, Pańska 5 parter. 108

Do wiadomości P. T. interes ntów, że zaosnowany przez naszą Izbę aparat porażeniowy już sprzedany. Lwowska łaba załatwień, plac Dąbrowskiego 1 5 104

Filozof poszukuje lekcji na prowincji. Adres poda biuro Pl. ha Lwów. 106

Instrumenty lekarskie i dzieła medyczne bardzo tanie do nabycia, Hausnera 18. Bliższa wiadomość u stróża. 90

Ogrodnik rutynowany, lat 47, żonaty, 1 dziecko, praktycznie i teoretycznie uzdolniony we wszystkich gałęziach ogrodnictwa i pszczelnictwa ramkowego, z chlubeniami świadczącymi posadki do większych ogrodów. O dpowiedź uprasza uprzejmie Bednarski, Łosniów, p. Mianitlice. 107

Osoba w średnim wieku zająca się na gospodarstwie wiejskiem. poszukuje posady do zarządu domu albo klucznicy. M B poste restante H licz. 108

Panny zdolnej w wyrobie pończoch, poszukuje pracownia wyrobu i podrobienia pończoch, Sykstuska 22.

Poszukuje do wynajęcia 2 pokoje z ogrodem niedaleko tramwaju Adres: Administracja „Dziennika Polskiego” da B C.

Bracia Tercajarza św. Franciszka, ul. Kleparowska 1. 15, zajmują szczególnie w porze zimowej, ubogich pracą przy wyrabianiu mebli giętych z surowego materiału (opilowywanie, politurowanie, wyplatanie i składanie). Meble te są starannie i trwale zrobione, sprzedają się po przystępnych cenach. Wózek transportowy, albo nboogie dzieci z przytulisk zabierają na żądanie i odnoszą meble do naprawy, albo nowe zakupione.

Pożyczki wszelkie urzędnikom państwowym, autonomicznym, wyższym oficerom i t. d. udzielam Pl. ch pocztowy 65, Lwów. 01

Towarzystwo krajowe poszukuje sekretarza zastępcy dyrektora) z wkł. dłą zab. pizozoną 10 000 koron. Zgłoszenia pod „Fabryka” Lwów, restante. 92

Wydawca i odpowiedzialny za redakcję: Adam Krajewski

Papier z fabryki czerlańskiej.

Z drukarni M. Schmitta i Sp. podzarc. St. Piotrowskiej

Nasza młodzież.

(II.) Więc czemuż nie reagujecie na zarzuty Skrytóra? — zapytałem młodego mego gościa.

— Czy przekonamy uprzedzenie i tendencję? odrzekł. Zresztą, kto ciekaw, niechaj przegląda chociażby powtarzające się nieustannie w dziennikach doniesienia o zebraniach naszych Kółek naukowych. Kto pragnie przyjrzeć się bliżej, będzie miłym gościem w Czytelnicy akademickiej, która jednoczy w sobie najruchliwsze żywioły młodzieży, te mianowicie, które, obok obowiązków uniwersyteckich, mają poczucie dalszej i głębszej pracy naukowej i obywatelskiej.

— Wspomniałeś pan o Kółkach naukowych.

— Otóż, ta „rozpolitykowana” młodzież w łonie samej Czytelnicy akademickiej zorganizowała dobrowolnie, nieobowiązkowo, z naturalnego popędu do kształcenia się i pracy w tym kierunku, kilkanaście kółek naukowych. Mam przypadkowo sprawozdanie za r. 1901/2. Przeglądaj pan.

— Tak. Widzę więc, że macie Kółko filozoficzne, które odbyło w tym roku 10 zebrań z odczytami. Filozoficzne Kółko, bardzo liczne, miało takich zebrań i odczytów 29, a uczęszczało na nie zgórą po 100 osób. Kółko germanistyczne miało odczytów 14, Kółko historyczne 13, a bywało na nich po 80 osób. Krajoznawcze Kółko odbyło 13 posiedzeń naukowych, matematyczno-fizyczne 8. Kółko polonistów uczyło się na posiedzeniach gremjalnych, biorąc za podstawy sprawozdania, skupiające wszelkie wiadomości w danej kwestji. Istnieje nadto Kółko prawniczo-ekonomiczne, które miało zebrań 12, Kółko przyrodników,

które na 28 zebraniach omówiło 33 referatów swych kolegów i urządziło 7 wycieczek naukowych po kr. ; Kółko romańistów, związane niedawno, wreszcie Kółko umiejętności pięknych w plastyce, muzyce i dramacie. Miało ono w ciągu roku 15 odczytów.

— W sprawozdaniu — rzekł mój gość — są wymienione szczegółowo tematy odczytów naukowych, nad którymi następnie toczyła się dyskusja kolegów. Jak pan widzi w samem łonie Czytelnicy akademickiej młodzież zajmowała się przez jeden rok przeszło 160 odczytami z dziedziny filologii, filozofii, historii, krajoznawstwa, literatury niemieckiej, francuskiej, polskiej, z dziedziny ekonomji politycznej, przyrodznawstwa, sztuk pięknych... Jeżeli się uwzględni roczny czas nauki uniwersyteckiej, to można śmiało twierdzić, że niemal codziennie, obok wykładów, seminarjów i pracy nad utrzymaniem bytu, — młodzież akademicka lwowska pracowała na jednym dobrowolnym zebraniu naukowym...

— A poza tem?

— Poza Czytelnicy akademicką i istniejącymi w niej Kółkami naukowymi, młodzież, jako taka, posiada jeszcze organizację w akademickim Kole Towarzystwa Szkoły ludowej. Działalność tego Kole jest znana. Złkłada w mieście Czytelnicy ludowe i wypożyczalnie książek dla warstw ubogich; niesie oświatę po wsiach i miasteczkach...

Udział akademików w innych stowarzyszeniach naukowych, narodowych i humanitarnych nie jest również małym. Działają — i widać — w Kółkach rolniczych, w Szkole w Towarzystwie dla popierania nauki polskiej, w Szkole nauk politycznych, w uniwersytecie ludowym, w

„Eleuterji” w Socjalistach Marjańskich... Zresztą gdzie nas nie ma?

— A w polityce?

— Udział nasz jest tam tylko sukursywny i wierzący pan, w życiu młodzieży naszej najmniejszą zarówno, co do energii, jak i liczby uczestników, odgrywa rolę. Sprawy te interesują nas, bośmy ludzie wykształceni i przyszli obywatele kraju; ale ani na nie nie możemy, ani też nie wywieramy wpływu. Sympatja zaś, jakie objawiamy temu, lub innemu kierunkowi, nie mogą nam być chyba poczytana za zbrodnię.

— A socjalizm, a agitacja w tym kierunku?

— Jest on wszędzie dzisiaj i jest także pomiędzy nami, bośmy dziećmi społeczeństwa, przez które idą prądy wszelakie. Występuje jednak podobnie, jak uczucia narodowe: objawami sympatji, lub niechęci, ale na czyaną agitację nie zstąpił i agitatorów pomiędzy nami niema. Zwalczamy teorie pomiędzy sobą, nie w społeczeństwie i nie przez społeczeństwo.

— Więc taką jest odpowiedź młodzieży na zarzuty autorów książki?

— Dodam jeszcze, że już po wyjściu dziełka „Nasza młodzież”, zawiązało się w Czytelnicy akademickiej lwowskiej nowe Kółko naukowe. Związało się literackiem i ono to zaprosiło na dzisiaj członków wszystkich innych naukowych organizacji akademickich na pogadankę o bilansie polskich książek i broszur, wydanych w roku ubiegłym na obszarze ziem polskich. Będzie zajmująca dyskusja... Z „Naszej młodzieży” dowiedziałeś się pan, jak my raz do roku politykujemy na wielkie święta. Dzisiaj przypatrz się pan, jak wygląda nasza młodzież „na codzień”... Osądź nas obustronnie. Kl. K.